

Karkkilan kaupunki
 ymparistonsuojelu@karkkila.fi

LAUSUNTO PEAB INDUSTRI OY:N MAA-AINES- JA YMPÄRISTÖLUPAHAKEMUKSESTA

Karkkilan kaupungin ympäristönsuojelu on 14.3.2025 pyytänyt terveydensuojeluviranomaisen lausuntoa Peab Industri Oy:n maa-aines- ja ympäristölupahakemuksesta. Hakemus koskee maa-ainesten ottamista ja murskausta Levoi-Mikkolan soranottoalueella (kiinteistöt Hietalampi 224-402-14-19, Levoi 224-402-14-11 ja Mikkola 224-402-13-22). Lausunto on pyydetty toimittamaan 25.4.2025 mennessä.

Hakemus on alun perin tullut vireille 2023 ja sitä on päivitetty 20.11.2024 pohjavesiselvityksellä sekä selvityksellä Kuonjoki C-pohjavesialueen lähteistä.

Lupaa haetaan 10 vuodeksi ja kokonaisottomääräksi on ilmoitettu 330 300 kiinto-m³. Vuosittaiseksi ottomääräksi on arvioitu 30 000-60 000 kiinto-m³.

Toiminta-ajoksi on ilmoitettu seuraavaa:

- murskaamista tapahtuisi jaksoittain ma-pe klo 7-22
- kuormaamista ja kuljetusta tehtäisiin läpi vuoden ma-pe klo 06-22

Suunnitelma-alue sijaitsee 2-luokan pohjavesialueella (Kuonjoki C), jonka alueella ei ole vedenottamoita. Lähin pohjavedenotto sijaitsee noin 3,5 km etäisyydellä ottamisalueesta länteen.

Ottamisalue sijaitsee haja-asutusalueella ja lähin vakituiseen asumiseen käytettävä rakennus sijaitsee noin 140 metrin päässä ottamisalueen rajasta.

Lohjan kaupungin ympäristöterveyslautakunta vastaa Karkkilan kaupungin ympäristöterveydenhuollosta, tehtäviä hoitaa Lohjan ympäristöterveyspalvelut. Ympäristöterveysjaosto on delegoinut lausunnonanto-oikeuden alaisilleen viranhaltijoille.

Saatujen materiaalien perusteella Lohjan ympäristöterveyspalvelut toteaa seuraavaa:

Toiminnan mahdolliset haittavaikutukset ympäristöön ovat päästöt pinta- ja pohjavesiin sekä melu- ja pölyhaitat. Hakemuksessa on esitetty toimenpiteitä, joilla haittoja minimoidaan. Terveysvalvonta pitää tärkeänä, että pohjaveden tarkkailu suoritetaan suunnitellusti.

Polttoaineiden, öljyjen yms. varastointi ja käsittely aiheuttavat pohjavedelle huomattavan pilaantumisriskin, joten niiden varastoinnissa ja käsittelyssä on noudatettava erityistä varovaisuutta.

Mikäli maa-ainesten otosta, käsittelystä, varastoinnista tai liikenteestä tai muusta toiminnasta aiheutuu naapurustoon kohtuutonta melu- tai pölyhaittaa tai vesien pilaantumista, on toimijan ryhdyttävä toimenpiteisiin kohtuuttoman haitan poistamiseksi.

Sovelletut oikeusohjeet:

Terveysturvallisuuslaki (763/1994)

Terveysturvallisuusasetus (1280/1994)

Lohjan kaupungin vetovoimalautakunnan ympäristöterveysjaoston päätös 18 §
10.6.2021 päätösvallan ja tehtävien delegointi viranhaltijoille

Viran puolesta,

Päivi Kohonen

terveystarkastaja

Tiedoksi: Lohjan kaupungin ympäristöterveyslautakunta

Karkkilan kaupungin
ympäristönsuojeluviranomainen
ymparistonsuojelu@karkkila.fi

Viite: Karkkilan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen lausuntopyyntö 25.2.2025

Lausunto Peab Industri Oy:n maa-aines- ja ympäristölupahakemuksen täydennyksestä kiinteistöillä Mikkola RN:o 224-402-13-22, Levoi RN:o 224-402-14-11 ja Hietalampi RN:o 224-402-14-19, Karkkilan kaupungin Haaviston kylässä (Levoi-Mikkolan soranottoalue)

Lausuntopyyntö

Karkkilan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen pyytää Uudenmaan ELY-keskukselta lausuntoa asiakohdassa mainitun hakemuksen täydennyksestä.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskuksen) lausunto

Hakemusasiakirjat

Hakemuksen karttoja ja piirroksia on täydennetty. Kartoissa ja leikkauspiirroksissa ottamisalueen raja on kuitenkin esitetty ristiriitaisesti. Pintamaat tulee sijoittaa ottamisalueelle (vrt. Maa-ainesoppaan, Ympäristöministeriön julkaisuja 2023:30, käsitteet ja liite 1). Uudenmaan ELY-keskus huomauttaa myös, että lupahakemuksen tekstiosuudessa alimmaksi ottotasoksi ottoalueen pohjoisosassa on esitetty tasoa +117 m. Pohjavesiselvityksessä ja lopputilanteen suunnitelmakartalla alin ottotaso on +118 m. ELY-keskus toteaa, että asiakirjat tulee yhtenäistää siten, että hakemuksessa ja sen liitteissä ei ole ristiriitaisuutta esitetyn ottotason suhteen.

Lähteet

Täydennetyn selvityksen mukaan hankkeella ei arvioida olevan vaikutusta Mikkolansuon lähteisiin tai tihkupintoihin ja niistä purkautuvaan pohjaveteen, eikä siten pohjavesivaikutteeseen luontotyyppiin. Pohjavesiseurannalla on varmistettava, ettei vaikutuksia synny ottoalueen vaikutusalueella sijaitsevaan tihkupintaan (lähde 2).

MAL 3 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetut vaikutukset

Hakija on teettänyt ELY-keskuksen edellyttämät tutkimukset. Alueella on tehty kairauksia ja asennettu yksi uusi pohjaveden havaintoputki. Uuden havaintoputken PVP HP20243 kohdalla kalliopinta saatiin varmistettua ja pohjavesipinnan taso todettua. Vesimäärä havaintoputkessa on kuitenkin niin vähäinen, ettei putki sovellu luotettavasti pohjaveden tarkkailuun. Putkesta on mahdollista tarkkailla vain pohjaveden pinnantasoa, mutta vesinäytteitä ei ole todennäköisesti mahdollista ottaa.

ELY-keskus on edellyttänyt hankealueella käytettäväksi neljän (4) metrin suojakerrospaksuutta luotettavasti selvitetyn pohjaveden pinnan yläpuolella. Havaintoputkessa T12, joka on alueen ainoa havaintoputki, josta pohjaveden pinnankorkeuden ja laadun tarkkailua voidaan luotettavasti tehdä, vesipinta on ollut korkeimmillaan tasolla +113,92 m (vuonna 2018). Näin ollen alueen pohjoisosassa alin mahdollinen ottotaso on ELY-keskuksen näkemyksen mukaan +118 m.

Alueen eteläosassa olevan havaintoputken PVP HP20243 vesipinta on lähellä tasoa +116 m. Esitetty ottotaso tällä alueella on +120,5 m, joten suojakerrospaksuus on tässä alueen osassa pohjaveden suojauksen kannalta riittävä.

Kalliopinta nousee suunnitellun ottoalueen eteläosassa kairauspisteessä KP 20249 tasolle +122,17 m ja laskee pohjoisen suuntaan. ELY-keskus toteaa, että ottoalueen eteläosassa kalliopinnan paljastuminen maa-ainesten oton yhteydessä on mahdollista. Ottoalueen eteläosan luiskan maanpinta on kairauksen KP 20249 kohdalla käytännössä samalla tasolla kuin kairauksella todettu kalliopinta. Näin ollen ottoalueen luiskaa tulisi joko loiventaa pohjoisen suuntaan, tai ottoalueen rajaa siirtää pohjoisemmaksi, jotta kalliopinnan päälle jää alueen eteläosissakin riittävä 1–2 metrin suojakerrospaksuus häiriintymättömiä maa-aineksia.

Pohjaveden päävirtaussuunta on suunnitellulla ottoalueella kohti Mikkolansuota, jonne pohjavesi pääasiallisesti purkautuu. Ottoalueen länsi- ja eteläpuolella kalliot nousevat pohjavedenpinnan tason yläpuolelle, eikä ottotoiminnalla näin ollen ole vaikutusta pohjavesiolosuhteisiin etelän tai lännen suunnassa.

Ottoalueen itäpuolella sijaitsevien kaivojen vedenkorkeuden sekä karttatulkinnan perusteella tarkasteltuna ottoalueen ja kyseisten kaivojen välillä voi olla virtausyhteys. Sillanpään alueella on todettu pieni kallio-paljastuma, joka näkyy maastokartalla. Vuoden 2008 maastokartta-luotauksessa kaivojen länsi-/luoteispuolella sijaitsevan kumppareen

30.4.2025

eteläosassa on todettu olevan kalliokynnys. Hakemuksen liitteenä olevasta pohjavesiselvityksestä saa vaikutelman, että Sillanpään ja hiekka-kumpareen eteläosan kalliokohouman on oletettu olevan samaa, etelä-pohjoissuuntaista kalliokynnystä. Korkeusmallin ja karttatulkinnan perusteella yhteyttä ei ELY-keskuksen näkemyksen mukaan välttämättä kuitenkaan ole, vaan kalliokohoumat vaikuttavat olevan toisistaan erillisiä kalliokumpareita. Näiden kalliokumpareiden välissä voi olla virtausyhteys suunnitellun ottoalueen itäpuolelle, jossa lähimmät kaivot sijaitsevat. Virtausyhteyttä ottoalueen itäpuolelle tukee myös se, että kaivojen kaakkoispuolen peltoalueella on lähteitä, joihin osa Kuonjoki C pohjavesialueen muodostumisalueella muodostuvasta pohjavedestä vaikuttaa purkautuvan. Purkautumista tapahtuu myös ottoalueen itäpuolella sijaitseviin pelto-ojiin.

Edellä esitetty huomioiden Uudenmaan ELY-keskus katsoo, että ottoalueen itäpuolella sijaitsevat kaivot kiinteistöillä 224-402-14-28 ja 224-402-14-27 tulee liittää ottotoiminnan pohjavesitarkkailuun. Ennen tarkkailun aloittamista tulee kaivojen kansien korkotaso mitata. Vuonna 2017 tehdyn kaivokartoituksen mukaan kaivojen korot on arvioitu, ja vesipintojen korkotasot ovat likimääräisiä. Lisäksi tulee selvittää, ovatko kaivot edelleen talousvesikäytössä.

Uudenmaan ELY-keskus katsoo, että suunnitellun ottoalueen itäosaan tulee asentaa yksi uusi pohjaveden havaintoputki, josta pohjavesitarkkailua voidaan tehdä. Havaintoputki PVP HP20243 on jäänyt lähes kuivaksi, eikä sitä todennäköisesti voida käyttää tarkkailuun. ELY-keskus katsoo, että hankealueen itäosaan mahdollisesti kohdistuvat vaikutukset voidaan havaita uuden havaintoputken avulla. Havaintoputken sijaintia suunniteltaessa tulee huomioida alueella aiemmin tehdyt tutkimukset. Putki tulee sijoittaa sellaiseen kohtaan, että siitä on mahdollista mitata sekä pohjaveden pinnankorkeutta että ottaa vesinäytteitä.

Pohjaveden tarkkailuohjelmassa esitetty analyysivalikoima vaikuttaa ELY-keskuksen näkemyksen mukaan pääosin riittävältä. ELY-keskus esittää, että kemiallisen hapenkulutuksen sijaan vesinäytteistä tutkitaan orgaaninen kokonaishiili TOC, joka kuvastaa hapenkulutusta paremmin pohjaveden sisältämän orgaanisen aineksen määrää. Ennen ottotoiminnan aloittamista tulee teettää laaja vesianalyysi.

ELY-keskus katsoo, että ottotoiminta alueella on mahdollista toteuttaa, kun siinä huomioidaan ELY-keskuksen edellyttämät toimenpiteet. Kyseessä on uuden maa-ainesten ottoalueen avaaminen 2-luokan vedenhankintaan soveltuvalla pohjavesialueella. Lähtökohtaisesti pohjavesialueille ei tulisi sijoittaa uusia maa-ainesten ottoalueita, mutta Kuonjoen alueella on

30.4.2025

kokonaisuudessaan ollut ottotoimintaa jo pitkään. Pohjavesialueen merkitystä vedenhankinnalle ei ole tarkemmin selvitetty. Kalliokynnykset rikkovat pohjavesialueen useisiin erillisiin pohjavesialtaisiin, joiden hyödyntäminen vaatisi useiden vedenottoaivojen rakentamista. ELY-keskus katsoo, että hanke ei edellytä vesilain 3 luvun 2 § mukaista vesitalouslupaa, mikäli ELY-keskuksen esittämät lisähuomiot ja -tutkimustarpeet otetaan huomioon toiminnan jatkosuunnittelussa.

Luvan myöntämisen edellytykset

Mikäli otetaan huomioon tässä lausunnossa mainittu, ELY-keskus katsoo, että lupamääräysten vaikutus huomioiden, ei ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa maa-aineslain 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa ja edellytykset luvan myöntämiselle ovat olemassa lain 6 §:n mukaisesti.

Tämä asiakirja on hyväksytty/allekirjoitettu viraston sähköisessä asianhallintajärjestelmässä. Asian on esitellyt ylitarkastaja Emilia Honkaranta ja ratkaissut yksikön päällikkö Timo Kinnunen.

Lausunnon laadintaan ovat osallistuneet ylitarkastajat Erika Heikkinen (maa-ainesasiat) ja Heini Loikkanen (pohjavesi).

Tämä asiakirja UUELY/12533/2023 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument UUELY/12533/2023 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Honkaranta Emilia 30.04.2025 10:00

Ratkaisija Kinnunen Timo 30.04.2025 10:19

3.11.2023

Karkkilan kaupunki
Ympäristölautakunta

ymparistonsuojelu@karkkila.fi

Lausuntopyyntönnä 6.9.2023,

Lausunto Peab Industri Oy:n maa-aines- ja ympäristölupahakemuksesta (nk. yhteiskäsittelylupahakemus) maa-ainesten ottamiseen ja soran murskaukseen kiinteistöillä Mikkola RN:o 224-402-13-22, Levoi RN:o 224-402-14-11 ja Hietalampi RN:o 224-402-14-19, Karkkilan kaupungin Haaviston kylässä (Levoi-Mikkolan soranottoalue)

Karkkilan kaupungin ympäristölautakunta pyytää Uudenmaan ELY-keskuksen lausuntoa asiakohdassa mainitusta hakemuksesta.

Tämä lausunto sisältää Uudenmaan ELY-keskuksen sekä liikenne ja infrastruktuuri-, että ympäristö- ja luonnonvarat-vastuualueen kannanotot.

Hakemus

Peab Industri Oy hakee maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaista lupaa asiakohdassa mainitulle alueelle. Hakemuksen mukaan on tarkoitus kymmenen (10) vuoden aikana ottaa soraa ja hiekkaa noin 330 000 m³ ktr noin 9,7 ha:n suuruiselta alueelta. Arvioitu vuosittainen ottamismäärä on noin 30 000 – 60 000 m³ ktr. Alimmaksi ottotasoksi on pohjoisosassa suunniteltu +117 m ja eteläosassa +120 m (N2000). Pohjaveden pintaa on tarkkailtu ottamisalueen pohjoispuolella olevasta pohjaveden havaintoputkesta T12 vuodesta 2012 lähtien, jossa pinnankorkeudeksi on korkeimmillaan mitattu +113,92 m (N2000). Alueen eteläosan havaintoputkessa P6 vesipinta on ollut tasolla +118,66 m. Hakemukseen on liitetty kaivoselvitys, ja itäpuolen kaivoissa vesipinta on ollut tasolla +114,5 ... +114,9 m. Hakemukseen on liitetty esitys pohjaveden tarkkailuksi.

Hakemusasiakirjoihin on liitetty maatulokaluotausraportti (GeoWork Oy, LKK23, 14.5.2008).

Hakemukseen on liitetty luontoselvitys (Ympäristötutkimus Yrjölä, luontotietojen täydennys 27.11.2017) ja kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma. Hakemuksen tarkoittamalta alueelta puusto on poistettu vuosina 2019 ja 2021.

Keskimäärin murskataan vuodessa 57 000 t ja enintään 114 000 t. Murskausta tehdään jaksoittain ma-pe klo 7-22 ja kuormaamista sekä kuljetuksia ympäri vuoden ma-pe klo 6-22. Alueella ei välttämättä

murskata joka vuosi, ja todennäköisesti murskauslaitos on paikalla 1-2 kertaa vuodessa, jolloin murskausjaksojen kesto vaihtelee muutamasta viikosta noin puoleentoista kuukauteen.

Alueelle rakennettavan nk. tukitoiminta-alueen alle asetetaan kalvo, jonka reunat nostetaan reunavallien korkeudelle. Kaikki polttoaineet varastoidaan sähköpumpulla toimivassa kaksoisvaippasäiliössä, joka on lukittava ja varustettu ylitäytön estimellä. Aggregaatti-kontti, jonka yhteydessä polttoainetankit ovat, on itsessään katettu ja allastettu. Kun alueella on ainoastaan kuormausta ja kuljetuksia, polttoainetta pyöräkuormaajaa varten säilytetään tukitoiminta-alueella kynnyksellisen merikontin sisällä.

Pintamaita syntyy arviolta 30 500 m³, ja niitä sijoitetaan ottamisalueen välittömään läheisyyteen. Pintamaita käytetään alueen maisemoinnissa ja luiskauksissa.

Alue palautetaan metsätalouskäyttöön. Ottamisalueen reunat luiskataan noin 1:3 kaltevuuteen. Alueen reunojen muotoilu ja metsitys suoritetaan ottamistoiminnan etenemisen mukaan, kun lopulliset pohjatasot saavutetaan ja varastointi sallii jälkihoitotoimenpiteet. Läjitetty pintamaat levitetään luiskiin ja pohjatasolle kasvukerroksen aikaansaamiseksi. Mahdollisia ylisuuria kiviä voidaan käyttää tarvittaessa luiskien täytössä tai elävöittämässä maisemaa. Jos ottamistoiminnassa tulisi kalliopinta esille, voidaan kalliopintaa jättää esille tai jälkihoitaa se pintamaiden avulla.

Alueelle kuljetaan Vihtijärventietä pitkin, Härkänotkonttien kautta.

Lupaa haetaan toiminnan aloittamiseksi ennen luvan lainvoimaiseksi tuleamista (YSL 199 §, MAL 21 §), koska toiminnan aloitus voi venyä usealla vuodella, jos toimintaa ei voida aloittaa vakuutta vastaan. Vakuudeksi ehdotetaan 10 000 euroa, mutta vakuus asetetaan lupapäätöksen mukaisesti.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskus) lausunto

Alueen lupatilanne ja lupamääräykset

Hakemuksen tarkoittamalla kiinteistöllä Hietalampi 14:19 on ollut maa-aineslain mukainen lupa voimassa 25.11.1993 asti. Alueelta ottaminen ei toteutunut suunnitelman mukaisesti ja ottamistoiminta lopetettiin. Alueella kasvaa mäntytaimikko. Alueen eteläpuolella sijaitsevalla kiinteistöllä Airola 11:13 on ollut voimassa maa-aineslain mukainen lupa 5.5.2016 asti. Hietalammen itäpuolella on myös ollut maa-aineslain mukainen lupa voimassa 12.2.2015 asti. Molemmilla alueilla ottaminen on päättynyt ja alueet on maisemoitu.

Valtioneuvoston asetus kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta (Muraus-asetus), Vna 800/2010

Asetusta sovelletaan niihin kivenlouhimoihin, muuhun kivenlouhintaan ja kivenmurskaamoihin, joilla on oltava ympäristölupa. Asetuksella säädetään näiden toimintojen ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksista (1 §).

Asetuksen 3 §:ssä säädetään melua aiheuttavien toimintojen sijoittamisesta. Kivenlouhimo, muu kivenlouhinta ja kivenmurskaamo on lisäksi sijoitettava siten, että melua tai pölyä aiheuttavan toiminnon etäisyys asumiseen tai loma-asumiseen käytettävään rakennukseen tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskeluun tarkoitettuun piha-alueeseen tai muuhun häiriölle alttiiseen kohteeseen on vähintään 300 metriä. Kivenmurskaamo voidaan sijoittaa alle 300 metrin päähän häiriöille alttiista kohteesta ainoastaan, jos toiminnanharjoittaja voi sijoittamalla toiminta rakennukseen tai muita teknisiä keinoja käyttäen luotettavasti ja ympäristölupaviranomaisen hyväksymällä tavalla osoittaa, että toiminta häiriöille alttiissa kohteessa ei ylitä 7 §:ssä tarkoitettuja melutason arvoja.

Lähimmät asuin- ja vapaa-ajankiinteistöt sijaitsevat suunnitelma-alueen koillis-, itä- ja eteläpuolella. Murskauslaitos sijoitetaan hakemusasiakirjojen mukaan aina yli 300 metrin päähän asutuksesta mahdollisimman suojaisaan paikkaan.

ELY-keskus toteaa, että tehokas tapa vähentää murskaamisesta ja kuljetuksista aiheutuvia häiriöitä, on esim rajoittaa toiminta-aikoja niin, että kesäkuukaudet olisi rajattu pois, ja viikonloput olisi rauhoitettu toiminnalta.

ELY-keskus katsoo, että luvassa on määrättävä murskauslaitoksen sijoittamisesta em. Muraus-asetuksessa edellyttävällä tavalla. ELY-keskus katsoo lisäksi, että luvassa tulee antaa määräykset tarkkailusta melusta ja pölystä asetuksen 13 §:ssä tarkoittamalla tavalla.

Luvan myöntämisen edellytykset

Ympäristönsuojelulain 49 §:ssä säädetään luvan myöntämisen edellytyksistä. Ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa terveyshaittaa, merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa, 16–18 §:ssä kiellettyä seurausta, erityisten luonnonolo-suhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista

toiminnan vaikutusalueella eikä eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasisitusta.

Maa-aineslain 6 §:ssä säädetään luvan myöntämisen edellytyksistä. Lupa ainesten ottamiseen on myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Saman lain 5 §:n 1 momentissa säädetään ottamissuunnitelmasta. Ottamissuunnitelman sisällöstä ja rakenteesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella 24.11.2005/926, joka on astunut voimaan 1.12.2005.

ELY-keskus katsoo, että hakemusasialkirjat ovat pääpiirteissään em. asetuksen mukaiset. Hakemusasialkirjojen mahdolliset täydennysvaatimukset on esitetty jäljempänä kussakin asiakohdassa erikseen.

ELY-keskus muistuttaa, että suunnitelmakarttoihin tulee aina mittakaavan lisäksi merkitä mittakaavajana, koska asialkirjoja käsitellään sähköisessä muodossa.

MAL 3 §:n 1 momentin 1-3 kohdan mukaiset rajoitteet

Hakemukseen liitetty luontoselvitys vuodelta 2017 osoittaa, että ainakin kuviolla 8 on tehty avohakkuita. Tämän jälkeen alueella on vuonna 2021 tehty lisää hakkuita, ja näistä on myös tehty metsänkayttöilmoitus. Maa-ainesten ottamissuunnitelman nykytilannekarttaan on merkitty kirjaimella L alueet, joilta puustoa on kaadettu. ELY-keskus toteaa, että metsähakkuiden seurauksena alue ei enää toimi mm. viheryhteytenä, ja voidaan katsoa, että tehty luontoselvitys vuodelta 2017 on siltä osin lupaharkinnan kannalta asianmukainen.

Karkkilan Kuonjoen maa-ainesten ottolupaa varten tehdyssä ”Elinympäristöselvityksessä 2012” (Luontotieto Keiron Oy/Susanna Pimenoff, 6.7.2012) todetaan, että ”Selvitysalueen pohjoispuolella sijaitsee entinen lähteikkö Mikkolansuo, joka on vahvasti ojitettu. Pohjavesi purkautuu pintaan selvitysalueen rajasta muutama kymmenen metriä pohjoiseen tihkupintana ja myös lähdepurona. Vuolas lähdevesi virtaa ojassa suon reunaa pitkin”. Mikkolansuon osalta esitetään lisäksi, että ”heti selvitysalueen pohjoispuolella, elinympäristökuvion 3 kohdalla, on metsässä tihkupinta ja pohjaveden purkautumiskohta. Vettä virtaa maasta ojaan melko suurella virtaamalla. Ojassa kasvaa virtaavasta vedestä hyötyviä kasveja, kuten purolitukkaa, ja reunoilla korpi-imarretta ja mesiangervoa. Myös sammallajisto eroaa selvästi ympäröivästä kangasmetsästä, lajistossa lehvasammalia ja kastesammalta. Itse Mikkolansuo on kartan perusteella tiiviisti ojitettu, mikä viittaa sen ollen lähdeperäinen. Suota ei tarkemmin kartoitettu tämän selvityksen tuntien puitteissa”.

Selvityksen johtopäätöksissä todetaan, että ”selvitysalueen pohjoispuolella pohjavesi purkautuu ojaan ja virtaa Mikkolansuolle.

Lähdepuron pohjavesi on todennäköisesti peräisin ainakin osittain selvitysalueelta. Mikäli selvitysalue otetaan soranottoon, se tulee vaikuttamaan pohjaveden muodostukseen ja Mikkolansuon tilaan. Metsää suuremmat menetykset kohdistuvat lähdevedestä riippuvaiseen lajistoon ja pohjavesiin. Siksi Mikkolansuon luontoarvoja ja pohjavesiasioita suositellaan selvittäväksi tarkemmin”.

Tätä selvitystä ei kuitenkaan ole liitetty hakemukseen, vaan hakemukseen on ainoastaan liitetty ”Karkkilan Hietalammen luontotietojen täydennys 2017” (Ympäristötutkimus Yrjälä, 27.11.2017). Täydennysselvityksessä todetaan, että osin samalla alueella on tehty aiemmin selvitys vuonna 2012 (Luontotieto Keiron Oy 2012), ja että täydennyksessä arvioitiin hankealueen luontotyypit, sekä kartoitettiin kirjooverkkoperhosen mahdollinen esiintyminen alueella. Täydennysselvityksessä ei kuitenkaan ole huomioitu, mitä vuonna 2012 tehdyssä selvityksen johtopäätöksissä on todettu soranoton vaikutuksista pohjaveden muodostukseen, lähdevedestä riippuvaiseen lajistoon ja Mikkolansuon tilaan.

MAL 3 § 1 mom. kohdan 3 mukaan aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa. ELY-keskus toteaa, että luonnonolosuhteilla tarkoitetaan lähinnä alueen pohja- ja pintavesioloja, lämpö- ja kosteusoloja sekä kasvien kasvupaikkatekijöitä.

ELY-keskus katsoo, että hakemusta on täydennettävä maa-ainesten oton vaikutuksilla pohjaveden muodostukseen sekä lähdepuroon ja lähdevedestä riippuvaiseen lajistoon siten, kuten vuonna 2012 tehdyssä selvityksessä esitetään. Lisäksi selvityksessä mainitun ”lähdepuron” statusta ja luonnontilaisuutta tulee selvittää ja arvioida, täyttääkö kohde vesilain 2 luvun 11 §:n tarkoittaman vesiluontotyyppin määritelmän.

Vesilain 2 luvun 11 §:n mukaan luonnontilaisen lähteen luonnontilan vaarantaminen on kielletty. Mikäli arvioidaan sen luonnontilan vaarantuvan maa-ainesten oton seurauksena, tulee maa-ainesten ottamiselle hakea vesilain mukainen poikkeus lähteen luonnontilan vaarantamiskiellosta.

ELY-keskus katsoo, että hankkeen toteuttaminen nyt esitetyillä asiakirjoilla saattaa aiheuttaa maa-aineslain 3 § 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja vaikutuksia.

Vaikutuksista pohjaveteen käsitellään alla olevassa kohdassa.

MAL 3 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettut vaikutukset

Suojelusuunnitelma

Karkkilan ympäristölautakunta on (12.11.2020 § 60) hyväksynyt Karkkilan kaupungin pohjavesialueiden suojelusuunnitelman 2019. Suojelusuunnitelman keskeinen tavoite on auttaa ennaltaehkäisemään

pohjavesialueen pohjaveden laadun heikkenemistä ja turvata alueen pohjaveden määrällinen tila ilman, että alueen maankäyttöä rajoitetaan tarpeettomasti. Pohjavesialueiden suojelusuunnitelma toimii taustaineistona suunniteltaessa ja ratkaistaessa suunnitelma-alueen maankäyttöä ja ympäristönsuojelullisia asioita. Suojelusuunnitelmaa voidaan hyödyntää erityisesti ympäristönsuojelu- ja terveydensuojeluviranomaisten toiminnassa, kuten käsiteltäessä lupahakemuksia ja ilmoituksia, tai laadittaessa esimerkiksi viranomaisten tai vesilaitosten varautumissuunnitelmia. Suunnitelmassa on sovellettu pohjaveden suojelua koskevaa lainsäädäntöä, sekä esitetty sen pohjalta rajoituksia ja toimenpidesuosituksia.

Kuonjoki B ja C pohjavesialueilla on suoritettu laaja-alaista maa-ainesten ottotoimintaa, joka muodostaa merkittävimmän riskin pohjavedelle. Maa-ainesten otto Kuonjoki B ja C pohjavesialueilla luokitellaan riskiluokkaan B (kohtalainen riski). Pohjavesitarkkailua suorittamalla riskejä pystytään ennakoimaan ja hallitsemaan. Maa-ainesten otto ja siihen liittyvät muut toiminnot ovat heikentäneet pohjaveden laatua jälkihoitamattomilla maa-ainesten ottoalueilla paikallisesti. Ottotoiminnan vaikutukset on havaittu pohjaveden laadussa paikallisesti kohonneina ainepitoisuuksina. Vanhon ottamisalueiden jälkihoito on osittain tehty, mutta maannoskerroksen paksuus jälkihoidetuilla alueilla on melko ohut tai sitä ei ole ollenkaan. Uusien ottamisalueiden osalta jälkihoitoa tulee suorittaa vaiheittain ottamistoiminnan edetessä.

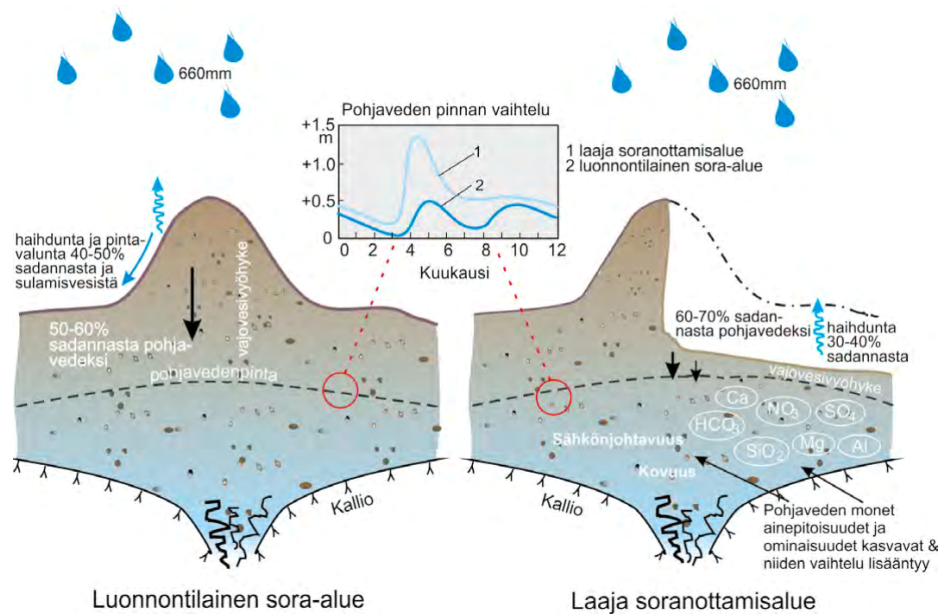
Vesienhoito

EU-direktiivin (2000/60/EY) tavoitteena on suojella, parantaa ja ennallistaa pinta- ja pohjavesiä niin, ettei niiden tila heikkene ja että vesistöjen tila on vähintään hyvä koko EU:n alueella. Uudenmaan vesienhoidon toimenpideohjelman suosituksena on, että soranotto suunnataan mahdollisuuksien mukaan pohjavesialueiden ulkopuolelle.

Pohjaveden muodostumisesta ja soranoton vaikutuksista yleisesti

Pohjavesi esiintyy maanpinnan alapuolella, sitä suojaavan kasvillisuuden ja maakerrosten alla. Luonnontilaisilla harjualueilla hyvin vettä johtavassa hiekka- ja soramaaperässä sadannasta suotautuu pohjavedeksi noin 50 - 60 prosenttia. Maa-ainesoton yhteydessä puut, kasvillisuus ja maannoskerros poistetaan ja osa maakerroksista kaivetaan pois hyödynnettäväksi rakentamisessa tai muussa toiminnassa, jolloin haihdunta pienenee ja muodostuvan pohjaveden osuus sadannasta kasvaa. Maan pintakerroksella ja kasvillisuudella on keskeinen ja suuri merkitys pohjaveden laadun turvaamisessa, sillä sade- tai sulamisveden koostumus muuttuu merkittävästi luonnontilaisessa maaperässä. Suurimmat muutokset tapahtuvat maan pinnan ylimmässä osassa, eli maannoskerroksessa. Maannoskerros sisältää sekä orgaanista että mineraalista ainesta ja eroaa fysikaalisilta,

kemiallisilta ja biologisilta ominaisuuksiltaan alapuolisesta pohjamaasta. Maannoskerros sitoo tehokkaasti ilmakehästä kulkeutuvia haitallisia aineita, kuten raskasmetalleja. Maannoskerroksen poistaminen lisää pohjaveden likaantumiseriskiä ja voi muuttaa pohjaveden laatua, sillä luonnontilainen maan pintakerros toimii pohjavedelle puskurina haitallisia aineita vastaan ja mm. raskasmetallien ja bakteerien on todettu pidättävän maaperän pintakerrokseen..

Kuva 38. Laajamittainen soran ottaminen voi vaikuttaa pohjaveden määrään ja laatuun (Ympäristöministeriön opas, Maa-ainesten ottaminen – Opas aineiden kestäväseen käyttöön, Ympäristöministeriön julkaisuja 2020:24).

Laajoilla maa-ainesten ottoalueilla pohjaveden pinnankorkeuden vaihtelu voi olla jopa metrin suurempaa kuin luonnontilaisilla sora-alueilla. Pohjaveden pinnankorkeus nousee soranoton vaikutuksesta, ja alimman ottotason ja pohjavedenpinnan välisen maakerroksen paksuus vähenee, mikä lisää pohjaveden likaantumiseriskiä. Pohjavedenpinnan ja maa-ainesten ottoalueen alimman kaivutason väliin jäävän suojakerroksen paksuus vaikuttaa merkittävästi pohjaveden mahdolliseen likaantumisherkkyyteen sekä pohjavedenpinnan korkeusvaihteluiden suuruuteen. Nykyisin pohjavedenpinnan päälle on maa-ainesluvista määrätty jätettäväksi suojakerrosta noin 4–6 metriä.

Kuonjoen pohjavesialue

Kuonjoen pohjavesialue 0122415 on kalliokynnysten sijaintien perusteella jaettu kolmeen osa-alueeseen (A, B ja C). Osa-alue A on luokiteltu vedenoton kannalta tärkeäksi pohjavesialueeksi luokka 1, ja sillä sijaitsee Pyydysmäen vedenottamo. Lupa vedenotolle (600 m³/d) on myönnetty vuonna 2000. Vedenottamolle ei ole määrätty suoja-alueita. Vesilain (VL 587/2011) 4 luvun mukaan lupaviranomainen voi määrätä vedenottamolle suoja-alueen, mikäli pohjavesiesiintymän antoisuuden tai veden laadun turvaaminen sitä edellyttävät. Suoja-

alueella maankäyttöä rajoitetaan suoja-alueääräyksin. Suoja-alueet muodostuvat vedenottamoalueesta, lähisuojavaohtyöhykkeestä ja kaukosuojavaohtyöhykkeestä. Suoja-alueita ei enää nykyään juuri muodosteta vaan ne on korvattu pohjavesialueiden suojeisuusunnitelmissa.

Pohjavesialueen osa-alue B on luokiteltu luokkaan 2E, *"muu vedenhankintakäyttöön soveltuva pohjavesialue, jolla on pohjaedestä riippuvaisia maa- tai vesiekosysteemejä"*. Alueella on ollut maa-aineslain mukaista maa-ainesten ottotoimintaa, joka on päättynyt 90-luvun alkupuolella. Alueella kasvaa mäntytaimikkoo, mutta maannoskerroksen paksuus on ohuehko.

Hakemuksen tarkoittama maa-ainesten ottamisalue sijaitsee Kuonjoki 2 luokan vedenhankintaan soveltuvalla pohjavesialueella 0122415 C, sen varsinaisella muodostumisalueella. Pohjavesialueen kemiallinen tila (EU) ja määrällinen tila (EU) on hyvä. Pohjavesialueella ei ole pohjavedenottamoaa, mutta se soveltuu antoisuutensa ja muiden ominaisuuksiensa perusteella vedenhankintaan. Alueen ympäristössä on myös yksityisten kiinteistöjen talousvesikaivoja. Pohjavesialueen kokonaispinta-ala on 2,9 km² ja muodostumisalueen 1,56 km². Arvio muodostuvan pohjaveden määrästä on 950 m³/d.

Tehdyt tutkimukset, ottamissuunnitelma ja pohjavesi

Härkänotkon alueella on tehty maatutkaluotaus Geo-Work Oy:n toimesta 15.5.2008. Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää kallionpinnan syvyyttä, pohjaveden pinnan tasoa ja maa-aineksen laatua tutkimusalueella. Linjojen sidontapisteiden korkeudet on määritetty kartan perusteella. Raportin mukaan suurella osalla aluetta kallio on pohjavesitason yläpuolella. Luodatusn alueen itäosan kumpareessa pohjavesi on mahdollisesti lähinnä Mikkolansuon tasolla eli n. 112 mpy tasolla, sillä Hietalammi, joka on 121 mpy tasolla, näyttäisi olevan kallioselänteen takana. Raportissa esitetään lisäksi, että pohjavesi on siis niin syvällä, että luotatus ei ulottunut sen tasolle saakka. Lisäksi arvioidaan, että "näyttää siltä, että kallio on tälläkin alueella pohjavesitason yläpuolella eli alimmillaan n. 115 mpy tasolla".

Ottamisalueen ottamistasot on leikkauskuvien perusteella todennäköisesti määritetty siten, että pohjataso (+117 ... +120 m) mukailee kalliopinnan muotoja. Suunnitelmaselostuksessa esitetään, että mikäli ottamistoiminnassa tulisi kalliopinta esille, voidaan kalliopintaa jättää esille tai jälkihoitaa se pintamaiden avulla.

ELY-keskus toteaa aluksi, että vedenhankintaan soveltuvilla pohjavesialueella on yleisesti ja myös Karkkilan alueen maa-ainesluvissa määrätty, että *"alueella mahdollisesti esiintyvän kalliopinnan päälle on jätettävä vähintään 1-2 m paksuinen maakerros"*. Näin on myös määrätty Kuonjoen pohjavesialueella C olevissa maa-ainesluvissa (mm. Rudus ja Lemminkäinen Infra Oy). Lisäksi maa-

ainesluvuissa on määrätty, että *"luotettavasti selvitetyn ylimmän pohjavesipinnan päälle on jätettävä vähintään 4 m paksuinen suojakerros"*.

ELY-keskus toteaa, että luotausraportin mukaan kalliopintaa ei ole maatutkaluotauksen yhteydessä varmistettu kairauksilla tai muulla luotettavalla menetelmällä. Maatutkaluotaus on vain ohjeellinen tutkimusmenetelmä, ja sen tutkimustulokset vaativat tulkintaa ja kairauksiin tai muihin tutkimuksiin perustuvia ns. referenssipisteitä, jolla tulkittu kalliopinta voidaan sitoa oikeaan korkeustasoon.

ELY-keskus katsoo, että luotauslinjat numeroineen tulee merkitä nykytilannekarttaan, johon nyt on merkitty ainoastaan maatutkauksen tulkittu kalliopinta korkeuslukuina. Myös avokalliot tulee merkittävä nykytilannekarttaan. Tulkittu ja tutkittu kalliopinta tulee lisäksi merkitä leikkauskuviin.

Tulotien varteen on nykytilannekarttaan merkitty kalliopinnan korkeustasoja, mutta asiakirjoista ei käy ilmi, mihin tutkimukseen ko. kalliopinnan tasot perustuvat. Hakemusasiakirjoja tulee näiltä osin täydentää (vrt. VnA 24.11.2005/926, 2 § 5 momentti: *"Suunnitelmasta on käytävä ilmi, mihin selvitykseen tai aineistoon taikka arviointimenetelmään annetut tiedot perustuvat"*).

ELY-keskus katsoo lisäksi, että luotauslinjan L1 pisteiden 286 – 289 välille tulee kalliopinta varmistaa ainakin 1 - 2 kairauksella. Kiinteistön 224-402-14-11 alueella ei ole tehty luotauksia eikä muitakaan tutkimuksia, joten kalliopinta tulee niin ikään varmistaa kairauksilla tai muulla luotettavalla menetelmällä.

Koska havaitut pohjavesipinnat Ruduksen Airolan alueella (Kaivo 1 korkeimmillaan +123,72 m ja havaintoputki P6 +118,66 m) ja hakemuksen kohteena olevan alueen pohjoispuolella olevassa havaintoputkessa T12 (+113,92 m) eroavat toisistaan huomattavasti, tulee maastotutkimuksin (luotaus, kairaus) selvittää näiden alueiden välillä mahdollisesti esiintyvän kalliokynnyksen sijaintia, ja sen myötä pohjaveden mahdollista yhteyttä näiden alueiden välillä. Ottamissuunnitelmassa on ottamisalueen eteläosassa esitetty alimmaksi ottamistasoksi +120 m, ja pohjoisosassa +117 m.

Koska varsinaisella kaivualueella ei ole tutkittua tietoa mahdollisen pohjavesipinnan esiintymisestä, tulee lisäksi kiinteistön 224-402-14-11 keskiosaan asentaa vähintään yksi pohjaveden tarkkailuun soveltuva pohjavesiputki (kalliovarmistuksella).

ELY-keskus toteaa, että edellä mainitut tiedot ovat oleellisia, kun arvioidaan tutkimusten riittävyyttä maa-ainesten oton vaikutusten ja mahdollisen vesilain mukaisen lupatarpeen arvioinnissa. Riittäviä tietoja tarvitaan myös pohjavesipinnan ja kalliopinnan päälle jätettävän

riittävän suojakerrospaksuuden ja sen myötä alimman ottamistason määrittelyssä.

ELY-keskus epäilee, ettei nyt esitetty ottamissuunnitelma kaikilta osin ole toteutettavissa esitettyjen tietojen perusteella, koska jätettävän suojakerroksen paksuus riippuu kallion ja pohjaveden pinnasta. ELY-keskus muistuttaa, että kalliopinnan ja pohjavesipinnan päälle jätettävän maakerroksen tulee olla häiriintymätön. ELY-keskus katsoo, että suunniteltu ottamistaso suhteessa kalliopinnan ja pohjaveden tasoon jää edellä mainittujen tutkimustietojen puutteen vuoksi suurpiirteiseksi, ja suunnitelman toteuttaminen vaikuttaa haasteelliselta, koska kalliopinnan ja pohjavesipinnan tasoa ei tunneta riittävän hyvin.

Myöskään alueelta saatava hyödyntämiskelpoinen massamäärä ei edellä mainituista puutteista johtuen perustu ELY-keskuksen mielestä luotettavaan tutkimustietoon.

ELY-keskus toteaa yleisesti, että pohjavettä muodostuu alueella, suodattuu vajovesikerrosten (maakerrosten) läpi kalliopinnalle asti, josta se edelleen valuu kalliopintoja pitkin ja päättyy tasolle, jota kutsutaan pohjaveden pinnan tasoksi. Mikäli maakerrokset vähenevät oleellisesti, niin pohjaveden monet ainepitoisuudet ja ominaisuudet kasvavat mikä vuorostaan lisää pohjaveden likaantumiseriskä. Alueella, jossa kalliota esiintyy, muodostuu myös pohjavettä ja se suodattuu pohjavedelle otollisten kerrosten läpi, mutta suodatuskerros jää kuitenkin hyvin vähäiseksi kalliopinnan läheisyyden vuoksi.

ELY-keskus katsoo lopuksi, että suunnitelman toteuttaminen hakemukseen liitetyn tutkimustuloksen perusteella on mm. massamäärien ja pohjavesiolosuhteiden osalta suurpiirteistä, ja niitä tulee täydentää vähintään edellä mainitulla tavalla. ELY-keskus muistuttaa, että kyse on antoisuudeltaan hyvästä pohjavesialueesta, jonka käyttökelpoisuutta tulevaisuudessa yleiseen vedenhankintaan ei ole vielä tutkittu. Varovaisuusperiaatetta noudattaen tulee suunnitelma ja toiminta ottamisalueella oltava sellaiset, että niiden perusteella saadaan täysi varmuus siitä, ettei hanke aiheuta ympäristönsuojelulain tarkoittamaa ympäristön pilaantumista eikä myöskään pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Maa-aineslain 3 § 1 momentin kohdan 4) mukaan aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantuminen, jollei siihen ole saatu vesilain mukaista lupaa.

Hakemuksessa esitettyjen tietojen perusteella ELY-keskus arvioi, että hanke voi muuttaa pohjaveden laatua tai määrää siten, että muutos aiheuttaa vahinkoa tai haittaa veden käytölle talousvetenä. ELY-keskus katsoo, että hanke toteutettuna esitettyjen suunnitelmien mukaisesti vaatii luvan vesilain (587/2011) 3 luvun 2 § kohdan 5 perusteella.

Maa-aineslainsäädännöstä

ELY-keskus muistuttaa, että maa-ainesluvan myöntäminen on oikeusharkintaa. Lupa ainesten ottamiseen on myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa MAL 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa (MAL 6 §).

Luvan myöntämisen edellytyksiä harkittaessa on otettava huomioon myös lupamääräysten vaikutus. Lupaviranomaisen tulee asettaa MAL 11 §:n mukaiset lupamääräykset, joilla maa-ainesluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Kyseisen pykälän mukaan on ainesten ottamista koskevaan lupaan liitettävä määräykset siitä, mitä hakijan on noudatettava hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi, jolleivät sanotut seikat käy ilmi ottamissuunnitelmasta. Lupamääräyksiä on erityisesti annettava pohjaveden suojelemiseksi.

Jälkihoito

ELY-keskus katsoo, että varsinainen kaivuualue tulee suunnitella siten, että luiskien loivennusta varten jää ottamisalueen sisäpuolelle riittävästi kivennäismaata. Kaivuualue on ottamisalueen lisäksi merkittävä maastoon. Jälkihoito tulee mahdollisuuksien mukaan toteuttaa vaiheittain, ja viimeistään silloin, kun ottamista on ulotettu kaivuualueen rajalle asti. Luotettavasti tutkitun kalliopinnan päälle on jätettävä vähintään 1 – 2 m vahvuinen häiriintymätön maakerros. ELY-keskus pitää tärkeänä riittävän maannoskerroksen muodostuminen alueelle.

Liikenne ja infrastruktuuri-vastuualueen (L-vastuualue) kannanotto

ELY-keskuksen L-vastuualue toteaa, että Seututien 133 keskimääräinen vuorokausiliikennemäärä ko. alueella on 1449 ajoneuvoa, josta raskaiden ajoneuvojen osuus on n. 13 %. Alueella on nopeusrajoitus 60 km/h.

Kulku maa-ainesottoalueelle esitetään Härkänotkontie-yksityistien kautta, jonka liittymä sijaitsee tierekisteriosoitteessa 133/2/3818/vasen. ELY-keskuksen liikenne ja infrastruktuuri -vastuualue katsoo, että liittymä tulee parantaa esitettyä käyttöä vaativalle tasolle, mm. päällystämällä liittymä odotustilan (vähintään 25 metrin) matkalta irtokiviaineksen kulkeutumisen estämiseksi. Liittymän parantamiselle tulee hakea lupa Pirkanmaan ELY-keskuksesta. Hakuohjeet löytyvät osoitteesta: <http://www.ely-keskus.fi/web/ely/liittymat>.

Liittymälupahakemukseen tulee liittää kopio lausunnosta (UUDELY/12533/2023) sekä kopio maa-aines- ja ympäristöluvasta. Liittymäluvassa annetaan tarkemmat ohjeet ja ehdot liittymän rakentamiseksi. Liittymälupa on maksullinen. Liittymän parantamistoimenpiteet tulee toteuttaa ennen ottotoiminnan aloittamista.

Uudenmaan ELY-keskuksen L-vastuualue muistuttaa, että hakijan on huolehdittava, ettei maa-aineksia kulkeudu ottoalueelta seututielle 133. Maantielle kulkeutuneet maa-ainekset on puhdistettava välittömästi. Myöskään pöly ei saa haitata maanteiden liikennettä tai vaarantaa liikenneturvallisuutta. Mikäli maantielle kulkeutuu silmin havaittavaa pölyä, tulee toiminta keskeyttää, kunnes on ryhdytty riittäviin toimenpiteisiin pölyämisen estämiseksi.

Tämä lausunto on oltava käsillä, kun rakentamisesta päättävä viranomaisen harkitsee lainsäädännön edellytyksiä luvan myöntämiseksi suunnitellulle hankkeelle.

Lausunto lähetetään ainoastaan sähköpostilla ja arkistoidaan sähköiseen järjestelmään.

Yhteenveto

Hakemuksessa esitettyjen tietojen perusteella ELY-keskus arvioi, että hanke voi muuttaa pohjaveden laatua tai määrää siten, että muutos voi olennaisesti vähentää tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesiesiintymän antoisuutta tai muutoin huonontaa sen käyttökelpoisuutta taikka muulla tavalla aiheuttaa vahinkoa tai haittaa vedenotolle tai veden käytölle talousvetenä. ELY-keskus katsoo, että hankkeella on oltava lupa vesilain (587/2011) 3 luvun 2 § kohdan 5 perusteella. ELY-keskus katsoo lisäksi, että hankkeen toteuttaminen nyt esitetyillä asiakirjoilla voi aiheuttaa maa-aineslain 3 § 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuja vaikutuksia. Koska vesilain mukaista lupaa ei ole esitetty, ELY-keskus katsoo, että maa-aineslain mukaisen luvan myöntämisedellytykset eivät nyt esitettyjen hakemusasiakirjojen perusteella täyty.

Edelleen ELY-keskus toteaa, että tutkimustiedon puuttumisen vuoksi, ei voida arvioida vaarantuuko mahdollisen vesilain 2 luvun 11 §:ssä tarkoitetun luonnontilaisen lähteen luonnontila maa-ainesten oton seurauksena. ELY-keskus arvioi, että nyt esitettyjen asiakirjojen perusteella, hanke edellyttää lisäksi poikkeusluvan lähteen luonnontilan vaarantamiskiellosta (VL 2:11 §). MAL 3 § 1 mom. kohdan 3 mukaan aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa. Luonnonolosuhteilla tarkoitetaan lähinnä alueen pohja- ja pintavesioloja, lämpö- ja kosteusoloja sekä kasvien kasvupaikkatekijöitä. ELY-keskus katsoo em. perusteella, että hankkeen toteuttaminen nyt esitetyillä asiakirjoilla saattaa aiheuttaa maa-aineslain 3 § 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja vaikutuksia, eikä maa-aineslain mukaisen luvan myöntämisedellytykset nyt esitettyjen hakemusasiakirjojen perusteella täyty.

Valtioneuvoston asetuksen maa-ainesten ottamisesta (926/2005) 5 §:n mukaan, jos ainesten ottamiseen tarvitaan maa-aineslain 3 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu vesilain (264/1961) mukainen lupa,

tulee maa-aineslain mukaisen hakemuksen käsittelyä lykätä, kunnes vesiasia on lainvoimaisesti ratkaistu. Jos maa-aineslain mukaisen hakemuksen kohteena olevaa aluetta koskeva vesilain mukainen asia on aluehallintovirastossa vireillä, voidaan maa-aineslain mukaisen hakemuksen käsittelyä lykätä.

Sen lisäksi, että hanke vaatii em. perusteella vesilain mukaisen luvan, hanke voi myös olla vesienhoitolain tavoitteiden vastainen.

Päätöksen toimittaminen ja päätöksestä ilmoittaminen

Lupapäätös pyydetään toimittamaan viivytyksettä tiedoksi ELY-keskukselle sähköisessä muodossa käyttämällä sähköistä lomaketta [Yleinen asiointilomake ELY/KEHA/TET – Formula \(ahtp.fi\)](http://yleinen.asiointilomake.ELY/KEHA/TET-Formula)

Ohjeet yhteyden ottamisesta: [Asiointi ja yhteystiedot - ely - ELY-keskus](http://asiointi.ja.yhteystiedot-ely-ELY-keskus)

Päätökseen on liitettävä kaikki ne päätökseen liittyvät asiakirjat (myös täydennetyt), jota MAL 20 § ja 21 a § sekä ja YSL 190 ja 191 § mukaisen muutoksenhakumahdollisuuden mahdollinen käyttö asiassa edellyttää.

Lupapäätösasiakirjojen lisäksi ELY-keskus muistuttaa lupaviranomaista lähettämään MAL 23 b §:n mukaisesti ottamislupaa koskevat tiedot (Ympäristöministeriön kirje 14.11.2017 Dnro YM8/401/2017) sähköisellä lupapäätöslomakkeella, joka löytyy osoitteesta:

[https://anon.ahtp.fi/ layouts/Lomake.ashx?LomakeID=10045](https://anon.ahtp.fi/layouts/Lomake.ashx?LomakeID=10045)

ELY-keskus painottaa lomakkeen huolellista täyttämistä. Lomakkeeseen täytetyt tiedot siirtyvät sellaisenaan Notto-rekisteriin.

Asian on ratkaissut yksikön päällikkö Timo Kinnunen ja esitellyt tarkastaja Mona Sundman. Merkintä sähköisestä hyväksymisestä on asiakirjan lopussa.

Lausunnon laadintaan ovat osallistuneet Heini Loikkanen (pohjavedet), Juha Lumme (luonnonsuojelu), Erika Heikkinen (YVA ja pintavedet) ja Päivi Ylipaavalniemi (liikenneasiat).

Tämä asiakirja UUELY/12533/2023 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument UUELY/12533/2023 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Sundman Mona 03.11.2023 14:04

Ratkaisija Kinnunen Timo 03.11.2023 14:08